

ΑΡΑΓΕΣ

Αριστερή Αγωνιστική Ενωτική Συσπείρωση

συμμετέχουν ανένταχοι/ες αγωνιστές-αγωνίστριες και:

Αριστερή Αγωνιστική
Παρέμβαση εργαζόμενων
μηχανικών

αριστερή Στροφή

συσπείρωση
αριστερων μηχανικών

ΤΟΜΗ
ΚΙΤΩΝΟΡΟ ΕΚΤΟΣ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΥ

Δεν ήταν αναποδιά! Αντιπλημμυρική προστασία τώρα!

Εισήγηση ΑΡΑΓΕΣ για το προ ημερησίας διάταξης θέμα 8 «Αντιπλημμυρικός Σχεδιασμός και Πρόληψη Φυσικών Καταστροφών»

Τους προηγούμενους μήνες αναδείχθηκε για άλλη μία φορά ότι οι «φυσικές» καταστροφές βρίσκουν τη χώρα ανοχύρωτη, αφού η αντιπυρική, αντιπλημμυρική και αντισεισμική προστασία έχουν μπει στις καλένδες όλων των εκάστοτε κυβερνήσεων και αυτοδιοικητικών αρχών που έρχονται εκ των υστέρων να «κλάψουν» για τις τραγικές συνέπειες. Δεν είχαν προλάβει να περάσουν ούτε λίγες μέρες από την καταστροφική πυρκαγιά του Έβρου, ως συνέχεια και των υπόλοιπων πυρκαγιών σε Ρόδο, Αττική και άλλες περιοχές της χώρας και τα ίδια τα γεγονότα εμφανίστηκαν ξανά αμείλικτα μπροστά μας. Οι πλημμύρες που εκδηλώθηκαν στη Θεσσαλία στις αρχές Σεπτεμβρίου, κατέστρεψαν στο πέρασμά τους σπίτια, καλλιεργούμενες εκτάσεις, δρόμους και τελικά στοιχίσαν σε 17 ανθρώπινες ζωές. Οι χειρότερες καταστροφές προξενήθηκαν στο Βόλο, στο Πήλιο και σε εκτεταμένες περιοχές του Θεσσαλικού κάμπου, γύρω από την Καρδίτσα, τον Παλαμά, τη Λάρισα και τις παρακάριες περιοχές, όπου στην κυριολεξία χωριά ολόκληρα βρίσκονται κάτω από το νερό και τη λάσπη.

Με την παρούσα εισήγηση, που αποτελεί επικαιροποιημένη εκδοχή του κειμένου που δημοσιεύσαμε στις 15 Σεπτεμβρίου, θέλουμε να δια φωτίσουμε ορισμένες πλευρές της ολικής καταστροφής μεγάλου τμήματος της θεσσαλικής πεδιάδας από την καταιγίδα Daniel και του πώς θα μπορούσε να είχε αντιμετωπιστεί διαφορετικά. Πριν από όλα όμως θέλουμε να εκφράσουμε τη βαθιά μας οδύνη για τα θύματα αυτής της καταστροφής και την αμέριστη αλληλεγγύη μας στους ανθρώπους στη Θεσσαλία που ακόμα και αυτή τη στιγμή δίνουν μεγάλο αγώνα για να σταθούν στα πόδια τους με το κράτος μέχρι στιγμής να είναι σχεδόν απών. Δηλώνουμε ότι ως ΑΡΑΓΕΣ θα είμαστε έμπρακτα δίπλα τους το επόμενο διάστημα συμμετέχοντας στις δεκάδες δράσεις αλληλεγγύης που έχουν ήδη αναπτυχθεί προς τις πληγείσες περιοχές και θα βοηθήσουμε με κάθε τρόπο, κινηματικό, τεχνικό και θεσμικό την προσπάθεια ανοικοδόμησης. Η Θεσσαλία δε θα μείνει μόνη!

Το φαινόμενο Daniel και κατά πόσο είχε προβλεφθεί

Τι κι αν μέρες πριν είχε προβλεφθεί η σφοδρότητα του φαινομένου από τις μετεωρολογικές υπηρεσίες της χώρας; Χαρακτηριστικά το Αστεροσκοπείο είχε προβλέψει έως και 1000 mm βροχόπτωσης για το τριήμερο 5-7 Σεπτεμβρίου σε πολλές περιοχές της Θεσσαλίας. Ο κρατικός μηχανισμός φάνηκε για μία ακόμη φορά ανίκανος να ανταπεξέλθει, ενημερώνοντας επαρκώς και προετοιμάζοντας τον ανθρώπινο πληθυσμό για την επικείμενη εκτεταμένη πλημμύρα, με αποτέλεσμα να θρηνήσουμε για ακόμη μία φορά ανθρώπινες ζωές. Το πολυδιαφημισμένο 112, αυτή την φορά δεν στάλθηκε εγκαίρως με αποτέλεσμα κόσμος να βρίσκεται εγκλωβισμένος πάνω σε στέγες, περιμένοντας βοήθεια.

Ακόμα πιο εντυπωσιακό είναι ότι η περιοχή που πλημμύρισε είχε υποδειχθεί με μεγάλη ακρίβεια ως πλημμυρική ζώνη στα Σχέδια Διαχείρισης Κινδύνων Πλημμύρας για τη Θεσσαλία από το 2018. Τα ίδια Σχέδια πρότειναν και μία σειρά από μέτρα και παρεμβάσεις σε στρατηγικό επίπεδο, είτε πιο τεχνικές, είτε πιο διαχειριστικές, με σκοπό τη μείωση του κινδύνου πλημμύρας. Χωρίς να υπερσπιζόμαστε πλήρως τα συμπεράσματα και τα μέτρα των Σχεδίων αυτών, καθώς βασίζονται και αυτά στη λογική της οικονομικής αποδοτικότητας, καθ' υπόδειξη των κατευθύνσεων της ΕΕ, εντούτοις ορισμένες από τις παρεμβάσεις αν είχαν εφαρμοστεί είναι δεδομένο ότι θα είχαν θετικό αντίκτυπο στη μείωση του κινδύνου. Από το 2018 έως και σήμερα όμως η πολιτεία αδιαφόρησε προκλητικά για αυτά τα μέτρα αφού δεν προχώρησε στην υλοποίηση ουδεμίας οργανωμένης παρέμβασης παρότι ο κίνδυνος είχε υποδειχθεί με ακρίβεια. Ακόμα και μετά την επέλαση του Ιανού στην Καρδίτσα το 2020 λήφθηκαν σοβαρά υπόψη, αφού η πολιτική που θεωρεί άχρηστο το οτιδήποτε δεν αποφέρει άμεσα κέρδος, όπως οι επενδύσεις στην αντιπλημμυρική προστασία, είναι η κυρίαρχη πολιτική της κυβέρνησης.

Το μόνο που έγινε είναι το 112, δηλαδή η επιμονή σε μία επικοινωνιακή διαχείριση των συνεπειών των φυσικών καταστροφών, που θα εκδηλωθούν έτσι κι αλλιώς, με τη μετάθεση της προστασίας από αυτά αποκλειστικά στον πολίτη αντί για το κράτος. Οι δεκάδες νεκροί από τις φερινές φυσικές καταστροφές δείχνουν ότι ένα σύστημα προειδοποίησης, όπως το 112, είναι απαραίτητο αλλά δεν είναι σε καμία περίπτωση αρκετό. Συνειδητά, επίπλαστα και καταστροφικά πλασάρεται ως αρκετό από την κυβέρνηση, για να μη χαλάσει ούτε ευρώ ούτε φαιά ουσία για σοβαρό αντιπλημμυρικό σχεδιασμό

Ο αντιπλημμυρικός σχεδιασμός αγνοείται όπως και οι πολιτικές ευθύνες

Με βάση τις έγκαιρες υποδείξεις των Σχεδίων Διαχείρισης ήδη από το 2018, κανείς δε μπορεί να πει ότι δεν ήξερε. Είχε ξεκάθαρα παρουσιαστεί ότι με μία ταυτόχρονη βροχόπτωση περίπου 100 ετών (δηλαδή με πιθανότητα 1% να συμβεί κάθε χρόνο κατά μέσο όρο), ένα σημαντικό τμήμα του θεσσαλικού κάμπου θα πλημμυρίσει. Για αυτό το λόγο κανείς δε μπορεί με ευκολία να τα ρίξει στην υπαρκτή κατά τα άλλα κλιματική κρίση, χρησιμοποιώντας την ως άλλοθι για να μην αποδοθούν πολιτικές ευθύνες, καθώς είναι δεδομένο ότι οι πλημμύρες θα ενταθούν λόγω κλιματικής κρίσης αλλά η πολιτεία δεν κάνει τίποτα για αυτό.

Παρόλα αυτά η πρώτη γραμμή άμυνας της κυβέρνησης μετά την καταστροφή στη Θεσσαλία ήταν να πλειοδοτήσει στην σπανιότητα του φαινομένου Daniel ως πολύ ακραίο καιρικό φαινόμενο σε συνδυασμό με την επίκληση στην κλιματική κρίση ως άλλοθι για οποιαδήποτε φυσική καταστροφή με εκτεταμένες συνέπειες. Στην ακραία της μορφή επιστρατεύτηκαν επιστήμονες που, χρησιμοποιώντας πλήρως αντι-επιστημονικό λόγο, διαβεβαίωναν ότι το φαινόμενο θα εμφανιστεί ξανά σε ένα εύρος από 300 έως 18.000 (!!!) χρόνια. Η εμφάνιση του φαινομένου Elias μόλις τρεις εβδομάδες μετά τον Daniel που πλημμύρισε ξανά το Βόλο, ήταν μόνον η υπενθύμιση ότι η ιστορία επαναλαμβάνεται ως τραγωδία όταν αντιμετωπίζεται ως φάρσα.

Εδώ και δεκαετίες και ειδικά από τα μνημόνια και μετά τα αντιπλημμυρικά έργα υποτιμούνται, δε χρηματοδοτούνται επαρκώς, καθυστερούν, δεν αποτελούν προτεραιότητα, γιατί είναι έργα που δεν εντυπωσιάζουν και δε προσφέρουν άμεσα κέρδος, οικονομικό ή πολιτικό. Προτεραιότητα για το κράτος είναι η λεηλασία του περιβάλλοντος για την εξυπηρέτηση συμφερόντων και όχι η προστασία των πολιτών από τα φυσικά φαινόμενα. Όταν λοιπόν ζούμε σε ένα σύστημα που βάζει τα κέρδη πάνω από τη ζωή, τα αντιπλημμυρικά έργα θα είναι σε δεύτερη μοίρα και θα γίνονται αφού έχει συντελεστεί κάποια πολύ μεγάλη καταστροφή.

Τα παραπάνω επιβεβαιώνονται τραγικά αν κανείς συγκρίνει τη σημερινή κατάσταση των υδατορεμάτων με (όχι και τόσο) παλιότερες αεροφωτογραφίες τους, από τις οποίες γίνεται

ορατή η διαδικασία εκτροπών, μπαζωμάτων, καταχρηστικής καναλοποίησης και τελικά απομείωσης του χώρου της κοίτης και συνακόλουθα της αντιπλημμυρικής λειτουργίας.

Αλλά ακόμα και όταν γίνονται, τα εργολαβικά συμφέροντα και η διαπλοκή πολλές φορές με τους τοπικούς παράγοντες δεν επιτρέπουν την σωστή εκτέλεση των έργων, καθώς η χάραξη τους υπαγορεύεται από κάθε μορφής ιδιωτικά συμφέροντα οικονομικών δραστηριοτήτων και ιδιοκτησιακού καθεστώτος. Σπάνια επίσης τα έργα αυτά εντάσσονται στη λογική ενός γενικού αντιπλημμυρικού σχεδιασμού, με γνώμονα της προστασία μιας ολόκληρης λεκάνης απορροής από τις πλημμύρες, και τις περισσότερες φορές είναι αποσπασματικά, προστατεύοντας μια συγκεκριμένη περιοχή, αδιαφορώντας για τον αν επιβαρύνονται οι παρακάτω.

Στη γενική λογική του λιγότερου κράτους, οι υπηρεσίες που είναι επιφορτισμένες με τη διαχείριση των αντιπλημμυρικών έργων είναι υποστελεχωμένες με αποτέλεσμα την ελλιπή συντήρησή τους και επίβλεψη της ορθής τους λειτουργίας. Διάφορα αντιπλημμυρικά έργα ανά την χώρα, για τα οποία έχουν ξοδευτεί εκατομμύρια, στέκουν παρατημένα ενώ θα μπορούσαν ακόμα και στην παρούσα φάση να παίξουν σημαντικό ρόλο στη μείωση των κινδύνων πλημμύρας αποτελώντας κομμάτι ενός συνολικού αντιπλημμυρικού σχεδιασμού, που όπως αναφέραμε αγνοείται.

Αντίστοιχα οι Υπηρεσίες, υπεύθυνες για την Πολιτική Προστασία, όπως η ΓΔΑΕΦΚ (Γενική Διεύθυνση Αποκατάστασης Επιπτώσεων Φυσικών Καταστροφών), είναι στελεχωμένες με ελάχιστο προσωπικό, στην πλειοψηφία του απασχολούμενο με ελαστικές σχέσεις εργασίας - με συμβάσεις Ορισμένου χρόνου, οι οποίες μάλιστα λήγουν τον επόμενο μήνα.

Οι πολιτικές ευθύνες, για τις οδυνηρές συνέπειες του φαινομένου Daniel, με τα ανθρώπινα θύματα και την ανυπολόγιστη οικονομική καταστροφή είναι τεράστιες. Ευθύνες που αφορούν την κυβέρνηση της ΝΔ που αγνόησε επιδεικτικά τα Σχέδια Διαχείρισης και δεν ανέπτυξε ποτέ ένα σοβαρό επιχειρησιακό σχέδιο αντιμετώπισης των πλημμυρών, παρά την επικοινωνιακή ίδρυση Υπουργείου Πολιτικής Προστασίας από το 2021. Ευθύνες όμως που αγγίζουν και την Περιφέρεια Θεσσαλίας που δεν εκπόνησε καμία ουσιαστική μελέτη, ούτε μετά την εμφάνιση του Ιανού το 2020.

Αλληλεγγύη στους πληγέντες, κοινωνική ανοικοδόμηση της Θεσσαλίας

Αυτή την περίοδο, πέρα από τη μέριμνα να μείνει η συζήτηση για την αντιπλημμυρική προστασία ανοιχτή, για να μην επαναληφθεί τα ίδια εγκλήματα, είναι αναγκαίο να δοθεί η μέγιστη δυνατή συμπαράσταση και αλληλεγγύη στους πληγέντες της Θεσσαλίας. Αγκαλιάζουμε και ενισχύουμε κάθε πρωτοβουλία έμπρακτης αλληλεγγύης προς τους πληγέντες που ξεδιπλώθηκε το προηγούμενο διάστημα από συνδικάτα, κοινωνικούς φορείς και πολιτικές οργανώσεις του κινήματος. Σε αυτές τις στιγμές ο λαός σώζει τον λαό!

Για όλους τους πληγέντες πρέπει να εξασφαλιστεί στέγαση, για όσο καιρό χρειαστεί ακόμα και με επίταξη ξενοδοχείων, σίτιση και ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Απαιτούμε την άμεση αποκατάσταση των ζημιών στα δίκτυα ύδρευσης, στο οδικό και σιδηροδρομικό δίκτυο και στις επικοινωνίες. Επιπλέον, πρέπει να εξασφαλιστεί άμεση και πλήρης αποζημίωση σε όλους τους πληγέντες για την καταστροφή κάθε κατοικίας, επαγγελματικής στέγης, αγροτικής παραγωγής και επαγγελματικού εξοπλισμού.

Πιο μακροπρόθεσμα και για την επόμενη μέρα στη Θεσσαλία απαιτούνται τεράστιες επενδύσεις που εκτιμώνται σε πολλά δις για να αποκατασταθεί ο τόπος. Χρειάζεται επαγρύπνηση ώστε τα όποια μέτρα περιβαλλοντικής και κοινωνικής αποκατάστασης προταθούν και εφαρμοστούν να μην καταλήξουν σε εξυτηρητήσεις επιχειρηματικών συμφερόντων και αξιοποίηση της καταστροφής ως ευκαιρία για εύκολο κέρδος αλλά σε ουσιαστική προστασία του περιβάλλοντος και ανόρθωση των κοινωνιών που διερράγησαν.

Απαιτείται ένα συνολικό σχέδιο ανόρθωσης της γεωργικής παραγωγής που έχει δεχτεί τεράστιο πλήγμα. Η Θεσσαλία είναι ο μεγαλύτερος κάμπος με καλλιέργειες στην Ελλάδα με τεράστια αγροτική παραγωγή (25% της παραγωγής της χώρας) τμήμα της οποίας καταστράφηκε και αυτό θα έχει επιπτώσεις συνολικά στην οικονομία. Χρειάζονται γενναίες επιδοτήσεις προς τους γεωργούς και τους κτηνοτρόφους για να καλυφθεί μέρος της παραγωγής και να μην ερημώσουν οι καλλιεργούμενες εκτάσεις, ταυτόχρονα με σύγχρονα αρδευτικά έργα.

Τέλος, ειδική μνεία κάνουμε στους συναδέλφους της ΓΔΑΕΦΚ στους οποίους έχει πέσει το κύριο βάρος των αυτοψιών οι οποίοι εργάζονται ασταμάτητα αυτό το διάστημα, χωρίς παροχή ΜΑΠ, και συν αυτώ με επισφαλείς σχέσεις εργασίας (ΙΔΟΧ) και υπό εργασιακή ομηρεία παράτασης συμβάσεων. Είναι πλέον απολύτως προφανές ότι αφενός υπάρχουν τεράστιες ανάγκες σε μόνιμους εργαζομένους και αφετέρου, η πείρα που έχει αποκτηθεί από αυτό το δυναμικό από το 2018 και μετά είναι τεράστια και πολύτιμη (Σεισμοί, Πλημμύρες, Πυρκαγιές) και οφείλει να αξιοποιηθεί. Χρειάζεται όχι μόνο να μονιμοποιηθούν οι υφιστάμενοι εργαζόμενοι της ΓΔΑΕΦΚ αλλά να προσληφθούν σταδιακά αρκετοί περισσότεροι για να μπορέσουν να καλύψουν τις ανάγκες.

Για έναν κοινωνικά και περιβαλλοντικά ορθό αντιπλημμυρικό σχεδιασμό Τι δεν έγινε, τι δεν πρέπει και τι πρέπει να γίνει;

Οι πρώτες εξαγγελίες της κυβέρνησης για την αντιμετώπιση των μελλοντικών καταστροφών φαίνεται ότι συνεχίζουν να κινούνται στη λογική των κερδών πάνω από τις ζωές των πολλών. Η εξαγγελία για την υποχρεωτική ιδιωτική ασφάλιση των κατοικιών που βρίσκονται εντός των πλημμυρικών ζωνών των Σχεδίων Διαχείρισης αποτελεί τη συνέχιση της πολιτικής μετάθεσης των ευθυνών της οργανωμένης πολιτείας για την προστασία από τα φυσικά φαινόμενα προς τον πολίτη και μάλιστα με σημαντική οικονομική του επιβάρυνση με έντονα ταξικά κριτήρια προς όφελος των κερδών των ασφαλιστικών εταιρειών και μας βρίσκει ριζικά αντίθετους.

Επίσης οι εξαγγελίες για αντιπλημμυρικά έργα fast-track με απευθείας αναθέσεις σε μεγάλες κατασκευαστικές θα μας βρουν απέναντι, καθώς κινούνται στην κατεύθυνση εντυπωσιασμού και κερδοφορίας των λίγων και όχι ουσίας. Είναι εγκληματικό ενώ πλέον φάνηκε η έκταση του προβλήματος να μην αλλάζουν οι πολιτικές αντιμετώπισής του, καθώς υπερτερούν πάντα τα συμφέροντα των λίγων. Ακόμα όμως και από οικονομική σκοπιά, η αδηφαγία του κατασκευαστικού κεφαλαίου για γρήγορο κέρδος με αντιπλημμυρικά έργα ακριβά μεν αλλά ανίκανα να αντιμετωπίσουν το πρόβλημα, κοστίζει τελικά πολλαπλάσια στον κρατικό προϋπολογισμό λόγω της αδυναμίας τους να προστατέψει από φυσικά φαινόμενα που εντείνονται περισσότερο λόγω της κλιματικής κρίσης. Κι αν δεν αλλάξει κάτι σύντομα, στην κατεύθυνση που περιγράφουμε παρακάτω, δυστυχώς θα θρηνήσουμε και άλλα θύματα και άλλες καταστροφές.

Αυτό που απαιτείται είναι το επιστημονικό δυναμικό της χώρας με οργάνωση από το κράτος και δημόσιους φορείς να ενσκήψει πάνω στο πρόβλημα των πλημμυρών στη Θεσσαλία και γενικότερα και να προτείνει μέτρα, έργα και παρεμβάσεις με μόνο κριτήριο την ουσιαστική προστασία του ανθρώπινου πληθυσμού, της περιουσίας του και του περιβάλλοντος και στον αντίποδα λογικών κόστους-οφέλους. Έτσι, οι πλημμύρες στη Θεσσαλία ανέδειξαν, δυστυχώς με καταστροφικό τρόπο, την επιτακτική ανάγκη για έναν συνολικό αντιπλημμυρικό σχεδιασμό με κοινωνικό και περιβαλλοντικό πρόσημο. Στόχος του δε πρέπει να είναι η εξυπηρέτηση εργολαβικών και πολιτικών συμφερόντων και τα κέρδη των λίγων, αλλά πρώτα από όλα προστασία των ανθρώπινων ζωνών και της περιουσίας τους και η διατήρηση του φυσικού περιβάλλοντος.

Η βασική αρχή ενός τέτοιου αντιπλημμυρικού σχεδιασμού είναι η υλοποίηση παρεμβάσεων σε επίπεδο λεκάνης απορροής για την ολιστική αντιμετώπιση των πλημμυρών. Απαιτείται να

εγκαταλειφθεί η εργολαβική λογική υλοποίησης αποσπασματικών και ακριβών έργων με τσιμέντο και συρματοκιβώτια στις κοίτες των ρεμάτων, που έχουν και σοβαρές περιβαλλοντικές επιπτώσεις, και αντί αυτού **να δοθεί χώρος στα ρέματα.**

Συγκεκριμένα, πρέπει να αξιοποιήσουμε λύσεις όπως διαμόρφωση λεκανών κατάκλυσης για την έκτακτη αποθήκευση νερού, υλοποίηση έργων συγκράτησης φερτών υλών, δημιουργία αναχωμάτων, και κατασκευή καναλιών παράκαμψης. Πρέπει επίσης, να γίνουν παρεμβάσεις στην αγροτική παραγωγή για να περιοριστούν οι ποσότητες της απορροής και φυσικά να επενδύσουμε στη δεντροφύτευση και αναδάσωση εντός των λεκανών απορροής, αντί να επιτρέπουμε κάθε χρόνο τεράστιες δασικές εκτάσεις να καταστρέφονται ολοσχερώς.

Ένα αντιπλημμυρικό έργο οφείλει να επιβραδύνει την ροή του νερού εντός κοίτης, να συγκρατήσει σημαντικές ποσότητες στα ανάντη και να εξασφαλίσει την απρόσκοπτη πορεία του νερού στα κατόντη και στις εκβολές. Με την υπάρχουσα πρακτική τσιμεντοποίησης και διεύθησης των ποταμών, εκτός του ότι ξοδεύονται πολλά εκατομμύρια, το νερό διοχετεύεται γρήγορα στα ρέματα με σκοπό να φτάσει γρήγορα στη θάλασσα. Το αποτέλεσμα είναι τα συνήθη πλημμυρικά φαινόμενα που βλέπουμε. Αντιθέτως αν η ροή επιβραδύνεται, οι πλημμύρες καθυστερούν και υπάρχει χρόνος προετοιμασίας.

Όλες οι σύγχρονες οικολογικές λογικές αντιμετώπισης των ρεμάτων υπαγορεύουν να τους δώσουμε χώρο, να προστατεύουμε την παρόχθια βλάστηση που έχει και αντιπλημμυρική λειτουργία, να αξιοποιήσουμε τις φυσικές διαδρομές του νερού, να αυξήσουμε το πράσινο και τις υδατοπερατές επιφάνειες της πόλης, να κατασκευάσουμε πολλά έργα μικρής κλίμακα με φυσικά υλικά που θα μειώνουν τις επιπτώσεις των πλημμυρικών κυμάτων. Χρειάζονται θαρραλέες αλλά απαραίτητες παρεμβάσεις για την αλλαγή νοοτροπίας σε σχέση με την αντιμετώπιση των ποταμών ως διαθέσιμου χώρου, όπως η αλλαγή της νομοθεσίας για την οριοθέτηση των ρεμάτων, και μέτρα όπως καθαιρέσεις οικημάτων αλλά και υποδομών εντός των κοιτών, διανοίξεις των εκβολών των ποταμών και αποκάλυψη σκεπασμένων ρεμάτων στις πόλεις και ειδικά στην Αθήνα, όπου ο πλημμυρικός κίνδυνος καθιστά επιτακτική την αποκατάσταση του Κηφισού και του Ιλισού.

Τέλος, είναι αναγκαίο ο σχεδιασμός να βασιστεί και στα αποτελέσματα των Σχεδίων Διαχείρισης για τις πλημμυρικές ζώνες και στην εφαρμογή των μέτρων τους για τη μείωση του κινδύνου πλημμύρας. Οι όποιες τεχνικές παρεμβάσεις απαιτείται να συνδυαστούν και με την ενημέρωση των πολιτών για τον κίνδυνο πλημμύρας και την προετοιμασία του κατά την εκδήλωση του φαινομένου, μέσα από ένα πιο αποτελεσματικό από το 112 σύστημα έγκαιρης προειδοποίησης, ώστε να σωθούν ανθρώπινες ζωές. Τα παραπάνω απαιτούν και τη γενναία ενίσχυση των δημόσιων υπηρεσιών με εξειδικευμένο προσωπικό για την αποτελεσματική εφαρμογή του αντιπλημμυρικού σχεδιασμού, την παρακολούθηση και συντήρηση των έργων και για να μη μένουν έργα και σχέδια στα συρτάρια.

Τα ακραία καιρικά φαινόμενα είναι φυσικά, οι καταστροφές που επιφέρουν όμως δεν είναι, και σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να αποδεχθούμε ότι αυτές οι καταστάσεις που ζούμε τον τελευταίο καιρό αποτελούν κανονικότητα. Χρειάζεται μεγάλη λαϊκή κινητοποίηση για την επιβολή μιας άλλης λογικής πολιτικής προστασίας που θα έχει επίκεντρο τη διαφύλαξη των ζώων μας και του περιβάλλοντος.

**Αλληλεγγύη στους πληγέντες της Θεσσαλίας!
Η αντιπλημμυρική προστασία είναι δικαίωμα όλων!**